

[Rasmussen (Hvolbæk).]

Dernæst fastslaas det i Slutningen af § 9, Stk. 2, at naar Prisforhold og Levefod taler derfor, kan Børnefradraget forhøjes med indtil 100 Kr. i Købstæderne og de til dem grænsende Landkommuner. Denne Bestemmelse burde ogsaa gælde vore Stationsbyer og købstadlignende Landsbyer af en vis Størrelse. Levefoden i en Stationsby kan i mange Tilfælde være lige saa høj som i en lille Købstad, og der er vist faa Steder, hvor man føler den nuværende økonomiske Krise haardere end i de smaa Købstæder og Stationsbyer.

I § 9, Stk. 3, fastsættes, at det Procenttal, hvormed Skatteydernes Indkomst kan forhøjes, stiger med 10, fra 30 til 40, hvor man har Kildeartsbeskatning, og fra 40 til 50, hvor man ikke bruger Kildeartsbeskatning. Vi hørte jo nok, at den ærede konservative Ordfører (Oluf Jensen) tog Afstand herfra; men jeg kan ikke dele hans Betragtning i den Henseende, idet jeg, som jeg begyndte med at sige, finder det paa sin Plads, at vi faar Mulighed for, at Skattebyrden bliver lagt der, hvor Skatteevnen er, og det er min Erfaring fra 8 Aars Arbejde i Sogneraadet, at medens man i Kraft af Fradragreglerne har kunnet skaffe det rette Skattebeløb frem for de smaa Skatteydere Vedkommende, saa kneb det, naar vi kom til de store Skatteydere, med at faa den Skat, som de med Rette burde betale. Der er nemlig ikke Tale om, at vi skal betale mere Skat, men kun om, at den Skatteudskrivning, der skal foretages, kommer til at hvile paa et fuldt ud retfærdigt Grundlag. Jeg er derfor glad ved, at denne Bestemmelse er kommet ind i Lovforslaget.

Bestemmelserne om Erhvervsbeskatningen i §§ 18—29 bliver jo nok den Del af Lovforslaget, som vil volde de største Vanskeligheder. Vi ved alle, hvordan det har givet Anledning til heftig Strid mellem en Købstad og en eller flere Landkommuner, naar de i Kraft af deres forholdsvise lave Skatteprocent af Indkomster har virket som Skattely over for Købstaden, eller omvendt: Landkommunen har været Arbejderkvarter for Købstadens Fabrikker og store Forretninger og er derved kommet til at leve under et meget haardt kommunalt Skattetryk. De grelleste Forhold af den Art var vist dem nede i Næstved i sin Tid. Den By havde 2 Nabokommuner, hvoraf den ene i stor Maalestok husede Arbejdere ved en stor Virksomhed i Byen og derfor havde en Ligningsprocent paa 24, hvis jeg husker ret. Den anden Kommune husede den omtalte Virksomheds Kontorer; her

boede Direktøren og de højtlønnede Funktionærer, og dens Ligningsprocent naaede ikke engang 1. Disse Forhold var lette at ordne ved en Indlemmelse i Næstved. Men medens det sikkert ogsaa i Fremtiden kan blive nødvendigt at indlemme Kvarterer, der huser store Dele af en Købstads Arbejderbefolkning, tror jeg ikke, at man ved Indlemmelser kan bekæmpe de Skattely, som de velstillede Skatteydere er sande Mestre i at oplede. Dertil er Nutidens Samfærdselsmidler alt for hurtige, Afstanden spiller ingen Rolle mere. Skal derfor det Maal naas, at ingen Skatteyder maa kunne slippe for mindre kommunal Skat — ved at holde Flyttedag — end den, han skulde svare i den Kommune, hvor han har sit Hovederhverv, saa maa der en dybtgaaende Reform til af vor Erhvervsbeskatning.

Man hører ofte den Bemærkning, at det høje Skattetryk nødvendigvis maa jage de store Skatteydere ud af Byen, naar de har Mulighed for ad den Vej at frigøre sig for Skattetrykket. Men det maa der sættes en Bom for, thi det gør kun Forholdene værre for de øvrige Skatteydere. For Resten tror jeg ikke, at Skattetrykket i Købstæderne og de Landkommuner, der agerer Skattely for Byerne, er saa stort, som det ved første Øjekast ser ud til. I en østjysk Købstad havde man i Skatteaaret 1933—34 en Ligningsprocent paa 18,60. Mange korsede sig herover, og Modstandere af Flertallet i vedkommende Byraad udnyttede det saa godt, de evnede, i politisk Henseende; men Sandheden er den, at ganske uden Hensyn til, hvad politisk Kulør Byraadsflertallet havde, vilde man ikke kunne komme uden om den høje Ligningsprocent i Kraft af de økonomiske og sociale Forhold, der nu engang hersker i Byen. Og ser man saa hen til en af de Landkommuner, der agerer Skattely for vedkommende Købstad, ja, saa har den kun en Ligningsprocent paa 3,40 — Byens er saaledes ca. 5½ Gang saa stor. Hvis man nu lod de to Ligningsprocenter være Maalestok for det Skattetryk, der hviler paa de 2 Kommuner, vilde man regne meget forkert. Købstadens samlede Skat af Indkomst og fast Ejendom svarer til et Skattetryk paa ca. 93 Kr. pr. Indbygger i Købstaden, og i Landkommunen var det tilsvarende Tal 55 Kr. Nu er der ikke længere Tale om 5 Gange saa meget i Skat i Købstaden som paa Landet, Skattetrykket er ikke engang dobbelt saa stort. Det, der udligner Forholdet, er jo, at Byerne som Regel har en lav Beskatning af fast Ejendom, men Sogne- og Amtskommunerne en